

Η Ψ Ω Σ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΕΝ ΝΑΤΗΛΙΩ ΜΑΡΤΙΟΥ 15 1830 ΕΤΟΣ 1

Πενίαν και άτιμίαν
άφαιρείται παιδεία. Σολ. 19, 18.

Ο κατὰ τὴν Ἐλευσίνα Ναὸς τῆς Δήμητρος θέλει ε
σοτέρων ἀναγνωσῶν ἀξίον τῆς περιεργίας τῶν περισ
γραφεῖς, ἔδωκαν μεγάλην προσοχὴν, καὶ ὄχι ὀλιγώτερο
ἀρχαιολόγοι κατέβαλαν ἀκαμάτους κόπους διὰ νὰ ἀνακαλύψω
σι τὴν φύσιν τῶν ἑορτῶν, αἱ ὁποῖαι ἐγίνοντο εἰς τιμὴν τῆ
Θεᾶς καὶ νὰ σηκώσωσι τὸ κάλυμμα, ἀπὸ τοῦ ὁποῖου ἐκαλύ
πτοντο τὰ μυστήρια. ἄλλ' ἂν καὶ ἔδειξαν τσαύτην προσή
θειαν, δὲν ἠδυνήθησαν μ' ὄλον τοῦτο νὰ ἀνακαλύψωσι τὴν
καθ' αὐτὸ ἀλήθειαν. αἱ ἰδέαι τοῦ ἑνὸς καὶ τοῦ ἄλλου περὶ αὐ
τῶν εἶναι πολλὰ διαφορετικαί· τινὲς ὑπέθεσαν, ὅτι ἐντὸς
τοῦ Ἱεροῦ περιβόλου, τίποτε ἄλλο δὲν ἐκρύπτετο ἀπὸ
τὰ ὄμματα τοῦ χυδαίου λαοῦ, παρὰ μία σκηνὴ κακίας καὶ αἰ
σχρήτητος· ἄλλοι ἐφαντάσθησαν ὅτι οἱ ἱερεῖς διὰ τῆς διδα
σκαλίας τῶν δὲν ἔκαμναν ἄλλο, παρὰ νὰ αὐξάνωσι τὰς ἀπά
τας καὶ δεισιδαιμονίας τῶν κατηγουμένων, καὶ ὅτι αἱ δι
δασκαλίαι ἐγίνοντο εἰς αὐτοὺς δι' ἀπατηλῶν θαυμάτων
ἄλλοι πάλιν ἐσοχάσθησαν τὸ πρᾶγμα πολὺ διαφορετικῶ
καὶ ἐσυμπέραναν ὅτι ἐντὸς τοῦ Ἱεροῦ ἐδιδάσκετο περὶ τῆ
ὑπάρξεως ἐνὸς αὐλοῦ ὄντος, καὶ ἄλλοι ἐπίφευσαν, ὅτι κ
τὰ βιβλία τῆς παλαιᾶς γραφῆς ἐξηγοῦντο εἰς τοὺς κατηγου
ους.

Μεγάλην ἀγγίνοιαν ἔδειξαν πρὸς ὑποσηρίδιον τῶν διαφόρων
τούτων γνωμῶν. Ἄλλὰ δὲν ἀπέδειξαν τίποτε σχεδὸν πραγματι-
κῆν. Εἶναι ἐδεγόμενον ὅτι οἱ Ἱερεῖς ἐπισηρῆκαν αὐτὰ τὰ θε-
άματα διὰ τὸ συγχύσαι τὴν κρίσιν τῶν κατηγορουμένων, καὶ
εἶναι πολλὰ πιθανόν, ὅτι ἀπὸ τὰ πνεύματα ἀρχισαν βαθ-
μυδὸν τὸ φωτίζονται, οἱ Ἱερεῖς, ἀντὶ τῶν πολλὰ ψηλα-
φητῶν ἀλογιῶν καὶ μυθολογίας των, εἰσῆσαν μεγάλην πομ-
πὴν καὶ μυστηριώτητα, διὰ τὸ ὑποσηρίδιον καὶ ἐπικυράσων
τὰ ἐπίλοιπα.

Αἱ ἑορταὶ αὗται εἰσῆχθησαν εἰς τὴν Ἀττικὴν ἀπὸ τῶν
Εὐμολποῦ, ὑπὲρ τὰ 150 ἔτη πρὶν τῆς πολιορκίας τῆς
Τρωάδος, καὶ μετὰ ταῦτα ἔγινον αἱ περιφημότεραι ἀπὸ
ἕλας τὰς θρησκευτικὰς τελετὰς τῶν Ἑλλήνων. Οἱ Ἀθηναῖ-
οι μὲν μέγαν σεβασμὸν ἐπανηγυρίζαν αὐτὰς κατὰ πενταε-
τίαν, ἑνὲα ἡμέρας κατὰ συνέχειαν, εἰς τὸ διάστημα τῶν ὁ-
ποίων ἐγίνοντο διάφορα τελετὰ. Ἐν καιρῷ τῶν Ἐλευσινίων
δὲν ἦτον συγχρημένον τὸ φυλακωθῆ κανάλι, καὶ ὁ ἀμαθὴς
λαῖς, ὅστις συνέειδίξει πάντοτε τὸ θαυμαζήσθαι, τι δὲν κα-
ταλαμβάνει, καὶ τὸ θεωρῆ ὡς ὑπερφυσικὰ ὄντα ἐκείνους
τοὺς ὁποίους βλέπει σπανίως, εἶχε ὑπερβολικὸν σεβασμὸν εἰς
αὐτὰ. αὐτὰ αἱ ἑορταὶ, καθὼς καὶ τὰ Παναθηναῖα, ἐδι-
αιροῦντο εἰς μεγάλας καὶ μικράς. καὶ τὰ μὲν Ἐλευσίνια ἐπα-
νηγυρίζοντο εἰς τὸ κατὰ τὴν Ἐλευσίνα Ἱερὸν σῆκος, τὰ
δὲ Παναθηναῖα, τὰ ὅποια ἦσαν ὡς προπαρασκευὴ εἰς αὐ-
τὰ, ἐπανηγυρίζοντο κατ' ἔτος εἰς τὸ Ἐλευσίνιον πλησίον
τοῦ κατὰ τὰς Ἀθήνας Ἰλισσοῦ. Ἐπὶ τῶν μεγάλων Ἐ-
λευσινίων, ἡ πρώτη ἡμέρα ἐξοδεύετο εἰς τὸ τὸ συναγαθῶσι οἱ
ἄνθρωποι, ἡ δευτέρα ἦτον ἀριερωμένη εἰς τὴν καθάρσιν,
ἡ τρίτη εἰς τὰς θυσίας, ἡ τετάρτη εἰς μίαν λιτανείαν,
ἡ πρὸς τῆς πέμπτης εἰς περίπατον, γινόμενον μὲν λαμπρά-
δος. ἡ ἕκτη ἦτον ἀριερωμένη εἰς τὴν Ἰακχον, οὐδὲν τῆς
Θεᾶς καὶ τοῦ Διὸς. ἡ ἕβδομη, εἰς διαφόρους ἀγῶνας, κα-
τὰ τὴν ὁγδόην ἐπαναλάμβανον τὰ μικρότερα μυστήρια, καὶ
ἡ ἑνάτη καὶ τελευταία ἦτον ἀριερωμένη εἰς τὰς σπον-
δάς. αὗται εἶναι ὀλίγα ἀπὸ τὰς τελετὰς τῶν Ἐλευσινίων
τῶν ὁποίων τὰ κεκρυμμένα μυστήρια διήγειραν τοσαύτην
φιλονεικίαν.

Πολλὰ εἰρήπια τοῦ περιήμου τούτου Ναοῦ εἰσῆχθησαν ἐκ-
μῆ, εἰς τὰ ὅποια καὶ ὁ ἀρχιτεχνολόγος, καὶ ὁ ἀρχιτέκτων δύ-
νανται τὸ εὐχαρισῆσαι τὴν περιέργειάν των. οὗτος ὁ ὄνομα-
στός τόπος, τὸν ὅποιον ποτὲ εἰσέβητο ὕλος δέσφινος κόσμος,
καὶ ὅστις πρότερον ἦτον ἀντίζηλος τῶν Ἀθηναίων κατὰ τὴν
ἀρχιτεκτονικὴν λαμπρότητα, εἶναι σήμερον ἡ τοποθεσία
μικροῦ τινὸς Ἀλβανικοῦ χωρίου, τοῦ ὁποίου οἱ κάτοικοι
ἔχουν τὰς εὐτλεῖς καλύβας των κτισμένας ἐν τῷ μέσῳ τῶν
ἑρειπίων, καὶ ἡ περιοχὴ τῆς ποτὲ ἱερᾶς γῆς, περιέχει
σήμερον τὰ βραχέα οἱ κήματα τινῶν χωρικῶν, οἵτινες εἶναι
οἱ μόνοι διδάσχοι ἐκείνου τοῦ πολυαρίθμου καὶ πλουσιοῦ λα-
οῦ, ὅστις ἐδίδε ζῶν καὶ ἐμψύχων εἰς τὴν περίχωρον σχη-
μῆν.

Ὁ μέγας καὶ μυστικὸς Ναὸς εὐρίσκειτο ἐντὸς ἐκτεταμένου
διπλοῦ περιβόλου, κτισμένος εἰς ἰσοπέδον, τὸ ὅποιον ἦτον
ἐξομαλισμένον ἐπὶ τοῦ εἰρησίου βράχου. Τὸ προύλαιον διὰ
τοῦ ὁποίου εἰσῆρχοντο εἰς τὸν Ναόν, δὲν ἦσαν κατώτερον
τοῦ προκυλαίου τῶν Ἀθηναίων, τοῦ ὁποίου ἦσαν τῶντι ἐ-
κτριβῆς μέμψεις. Ὁ Ναὸς τῆς προκυλαίας Ἀρτέμιδος, ὁμοῦ
μὲ τὸ προύλαιον τοῦ δευτέρου καὶ ἱερωτέρου περιβόλου,
καὶ ἄλλαι ἱερὰ οἰκοδομαί, ἐνωμένα μὲ τὰς ὑφαιότητας
τῆς Σαλαμίνος, καὶ τοῦ προκειμένου παραλίου, ἐπαρουσί-
αζαν εἰς τὸν θεατὴν τερπνότετον θέαμα.

Ἡ οἰκοδομὴ ἡ σχηματίζουσα τὴν εἴσοδον τοῦ δευτέρου περιβό-
λου, ὅπου ἔκειτο ὁ Ναὸς τῆς Θεᾶς, εἶναι εἰς πολλὰ μέρη
περιέργος. Ἡ ἀρχιτεκτονικὴ τῆς αὐτῆς καὶ φθαρμένη κατὰ τὸ πα-
ρὸν, εἶναι ἀξία τῆς προσοχῆς τοῦ παρατηρητοῦ. εἰς διάφο-
ρα μέρη τοῦ μαρμαροσώτου ἐδάφους εἶναι ὑπόγεια, μὲ μεγά-
λην ἀκρίβειαν κατασκευασμένα καὶ εἶναι πιθανόν ὅτι αὐτὰ
εἶχαν σχέσιν μὲ τὴν λατρείαν τῆς Θεᾶς, διότι ἡμεῖς ἤξεύ-
ρομεν, ὅτι ἀπὸ οἱ δίκιοι ἐξεφανοῦντο μὲ μύρτον, ἐνε-
κρίνοντο ἐν καιρῷ νυκτὸς, ὅτε ὕλος ὁ ἱερὸς τόπος
ἀσείετο, καὶ τὰ θαυμασιώτερα παραδιξέσθαι πράγματα ἐμ-
φανίζοντο εἰς αὐτοὺς. διὰ μίαν σιγμὴν τὰ πέριξ ἔλμπαν
ἐπὶ φλόγας, καὶ ἀμέσως βαθύτατον σκότος διεδέχετο αὐτὰς.
Φρικτοὶ κρότοι καὶ τρομεραὶ βρονταὶ ἠκούοντο, καὶ ἀστραπαὶ
ἐφαίνοντο πανταλόθεν. Διὰ τὸ παραχθῶδες δὲ ταῦτα τὰ εἴποσε

4
λίσματα, ἢ το μὲν πλεονάζον, καὶ εἶναι πιθανὸν ὅτι αὐταὶ ἐνερ-
γοῦντο εἰς τὰ ὑπόγαια, περὶ τῶν ὑποίων ἤδη ἀναφέραμεν.
Ὁ μέγας Ναὺς εἶναι σχεδὸν τετράγωνος, καὶ ἔχει στοὰν
ἐπὶ δάδακα Δωρικῆς στήλας, μὲ προμετωπίδιον εἰς τὸ τέλος.

Φιλάνθρωπος τις ἐκ τῶν δημοσίων Πολιτειῶν τῆς Ἀ-
μερικῆς, ὁ Κύριος Μακλούρος, ἐκτίσας σχολεῖον εἰς τὴν Νέαν
Ἀρμονίαν, ὅπου ἡ ἀγωγή τῶν παιδῶν ἐσπρίχθη εἰς βῆσεις
ὅσας διέβλου νέας. δι' αὐτοῦ τοῦ συστήματος δὲν διδάσκειται
παρ' ἡ, τι δύναται νὰ καταστήσῃ τὸν ἄνθρωπον ὠφέλιμον
εἰς τὸν ἄνθρωπον. τὰ δὲ πρὸς ἡδονὴν καὶ καλλωπισμὸν
ἀφορῶντα δὲν ἔχουν κἀμμίαν χάραν εἰς τὸ σύστημα
τουτοῦ. Οἱ τρόποι οὗτοι τοῦ διδάσκειν εἶναι ἀξιοὶ νὰ
τοῦς μιμηθῶμεν. ὁ Κύριος Μακλούρος εὗρεκεν, ὅτι ἡ
αὐτὴ μέθοδος ἢ μπορεῖ νὰ ἐφαρμοσθῇ ὅχι μόνον εἰς τὰς τέ-
χνας, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ διάφορα ἄλλα ἀντικείμενα τῶν
γνώσεών μας. Ἐξ μῆνης εἶναι ἀρκετοὶ διὰ νὰ γένῃ τις τέ-
κτων, τυπογράφος, ἢ σκυτοτόμος. ἢ μόνη παρακίνησις εἰς τὸ
ἔργον εἶναι ἡ καλὴ προαίρεσις τοῦ μαθητοῦ, καὶ κἀκε-
εἶδος βίας εἶναι καταργημένον. μεταξύ τῶν οὕτως
εἰδαγμένων νέων εἰς τὴν νέαν Ἀρμονίαν, ὑπάρχουν καὶ
πολλοὶ αὐτόχθονες Ἴνδοι, τὸν ἀριθμὸν τῶν ὑποίων πασχί-
ζει ὁ Κύριος Μακλούρος νὰ αἰξάνῃ καθ' ἡμέραν. Τοῦτο τὸ ἀξί-
παινον κατὰ σῆμα κατέχει τὸ ἥμισυ τῆς πόλεως. οὐγκαι-
ται δὲ ἀπὸ πέντε μεγάλα κτίρια πλίνθινα, ποδῶν τετρα-
γωνικῶν, 60 ἕως 100, καὶ ἀπὸ 20 ἕως 30 μικρότερα οἰκῆ-
ματα, μὲ διακόσια πλέθρα ἐξαιρέτου γῆς εἰς τὰ περίχ. Εἰς
τὰ κτίρια ταῦτα εἶναι διάφορων εἰδῶν ἐργαστήρια, σχολεῖα τῆς
σχεδιογραφίας, ἐν θέατρον δια νὰ γυμνάζωνται οἱ νέοι,
καὶ μία τυπογραφία διὰ τῆς ὑποίας δημοσιεύεται δις τοῦ μηνὸς
τετράδιον ἀπὸ 16 σελίδας ἐπιγραφόμενον, ὃ κήρυξ τῶν ὠρε-
λίμων γνώσεων. θέλουν δημοσιεύεσθαι καὶ δύο πονήματα φυ-
σικῆς ἱστορίας μὲ εἰκονογραφίας, τὰς ὑποίας κα-
τασκευάζουν τὰ παιδία τοῦ σχολεῖου. Ἡ Νέα Ἀρμονία
κειμένη εἰς κύκλον 2000 μιλίων ὅπου δύναται τις νὰ ταξειδεύῃ
διὰ ἀτμοκινήτου, καὶ ὅπου ἡ ὑποία ἢ μπορεῖ νὰ ζῆ μὲ μετρί-
ον

5
κτα ἔξοδα (-ἴσαρα σολδία ἀρκοῦν διὰ τὴν καθημερινὴν
ρορὴν ἑνὸς ἀνθρώπου) θέλει κατασθῆ ἐπὶ τέλους πολλὰ σπ-
μαντικὸς ἐμπορικὸς τόπος. καὶ ὁ Κύριος Μακλούρος θέλει
θεωρεῖσθαι δικαίω τῷ λόγῳ ὡς πρωταίτιος τούτου.

Ἐκ τοῦ Ταχυδρομίου τῆς Σμύρνης

Η Η Ω Σ -- Πρὸς τὸν Παρατηρητὴν τοῦ Ναυπλίου

Σαμάντσοε νὰ ζῆς Κύριε Παρατηρητὰ, εἰ ποῦ πρέχεις;
εἰ ποῦ βαδίζεις; εἰ τὴν εὐαγγελίαν νὰ κατορθώσῃς μ' αὐτὰς τὰς
παρατηρήσεις σου; εἰ νὰ διορθώσῃς τὸν Κόσμον ἐδῶ, ἀλλ' ὁ Κόσμος
'Αρχῆθεν ἔτα κτίσθη, καὶ ἔτα ἐσχηματίσθη.

Καὶ δὲν μπορεῖ ν' ἀλλάξῃ, τὴν ἀτακτὴν τὴν τάξιν.
ἔπειτα εἰ δὲν συελλεῖς κ' ἄλλο ὀλίγον τὸν ἀπότομον σου τρόπον
αὐτὸν; ἢ μπορεῖς νὰ λέγῃς ἀληθῆρας, εἰ ἀλλ' ἢ ἀλήθεια
γυμνῇ περὶὰ ποτὲ εἰς τοὺς διατρίβοντας εἰς τὰς πόλεις;
εἰ ἢ δὲν γνωρίζεις πόσον εἶναι ὀχληρὰ, πόσον εἶναι ἀνυπό-
φορος εἰς τοὺς ἀνθρώπους τοῦ ἐξευγενισμένου τούτου πα-
λαιοῦ Κόσμου;

Αὐτὰ Κύριε, ἀν ἀγαπᾷς νὰ τὰ λέγῃς κατ' αὐτὸν
τὸν τρόπον, ἢ μπορεῖς νὰ ὑπάγῃς εἰς τὴν Ἀμερικὴν, εἰς τὸν
νέον Κόσμον, ὅπου ἴσως περνοῦν. Ἀληθινὰ, καὶ ἡμεῖς
τὴν ἑδῶν τῶν κατοίκων τῆς Ἀμερικῆς ἐξακολουθοῦμεν,
ὡς τὴν μόνον σωτήριον, εἰ ἀλλὰ δὲν βλέπεις τάχα καὶ ποῦ
εὐρισκόμεθα; δὲν γνωρίζεις ποῖον κίνδυνον, τρέχομεν διὰ τοῦτο;
ἢ ἀγνοεῖς, ὅτι εἰς τὸν παλαιὸν τούτον φωτισμένον καὶ
πολιτισμένον Κόσμον, εἶναι προτιμητέα ἢ δυσχερᾶ
τῆς ἀνθρωπότητος παρὰ τὴν περεκτροπὴν ἀπὸ τὰ καθε-
σῶτα τῆς ἀρχαιότητος; φράνην Κύριε, ἀπαιτοῦν τὰ
πράγματά μας, καὶ σὲ παρακαλῶ ἀπ' ἀγάθια ὀλίγον.

Τὸ Ναυπλιον σὲ χορηγεῖ ἀρκετὴν ἑλπὴν τοῦ νὰ ἐμῆθῃς
εἰς τὰς παρατηρήσεις σου, ἀλλὰ δὲν φοβεῖται μήπως
καὶ ὁ ὀχληρὸς σου τρόπος ἐρεθίσῃ τοὺς κατοικοὺς του
ἐναντίον σου, καὶ τότε τί γίνεσθαι; Γράσον αἱ Κυρίαὶ
ἕκαμαν συνωμοσίαν καρσινοῦς τίλους [καππέλα] των ἐνῶ
αὐταὶ κομνοῦν τῶσδε κόπους ἑασοῦ νὰ κατορθώσῃς νὰ
τὰ φέρουν ἐδῶ. ἀλλο κακὸν μερικὸν ἀνδρες, ἀδελφοὶ καὶ

συγγενείς τούτων, επιθυμοῦντες φυσικά ὡς ἄνδρες καὶ ὡς Ἕλληνες τὴν οἰκονομίαν, εὐρήκαν τὰ ἄρα καλὴν ἀφορμὴν, καὶ ἔστι μόνον δὲν τὰς συγχωροῦν νὰ κἀμουν καθ' ἡμέραν κινουόμενα φορέματα, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοῦς χοροῦς κυττάζουσι νὰ τὰς ἐμποδίσουσι, ἢ τὸ ὀλιγώτερον θέλουσι μὴ τὰ αὐτὰ ἐνδύματα νὰ περισιτάζωνται εἰς διαφόρους χοροῦς. ἢ καὶ περιάξει τούτο νὰ γένη; ἐκτὸς τούτων δὲν ἐσαφήνισες, ἢ δὲν ἐκατάλαβεν καλὴ τὴν περὶ ἐνδυμάτων κεφάλαιον, καὶ φρονῶν ὅτι εὐαρεσείσαι εἰς τὰ πολυέξοδα καὶ ἀνοσιτάτα τὰ παλαιὰ ἐκεῖνα φορέματα, τὰ ὅποια κατ' ἀτυχίαν φροῦν ἀκίμη πολλὰ Ἕλληνίδες, ὡς καὶ αὐταὶ ἀρχισαν τρόπον τινα νὰ γίνουσι κατ' ἡμέραν τῶν Εὐρωπαϊκῶν φορεμάτων, δὲν φοβείσαι λοιπὸν τὴν ὀργὴν τῶν πειραγμένων Κυριῶν; καὶ ἂν τὸ πρᾶγμα περιορισθῆ εἰς τούτο μόνον ὑπακοή, ἢ ἀλλ' ἂν σὲ κἀμουν καὶ κἀμμίαν ἀπάντησιν αὐσηρᾶν, τι θὰ τὰς ἀποκρίνεσαι;

Οἱ ὑποπῶλοι [βακίλιδες] οἱ κρασοπῶλοι, οἱ φωμάδες, οἱ ἔμποροι, τοὺς ὁποίους ἐκατηγόρησες ὡς νοθευτὰς, ὑπούλους καὶ ἀπατηλοὺς εἰς τὰ συναλλάγματα των, θὰ φερθῶν ὡς λέοντες ἐναντίον σου, καὶ μάλιστα οἱ τοικαῖα, οἱ ὅποιοι δὲν ἤμποροῦν νὰ μὴν ἔχουν ἕλα τὰ δίκαια, ἐπειδὴ αὐτοὶ, ὑπόταν δανεῖζουσι μὴ παρακαταθήκην, ἢ ἰσχυρότερον ἀπὸ πέντε τὰ ἑκατὸν δὲν λαμβάνουσι τὸν μῆνα, καὶ τότε μόνον ἤμποροῦν νὰ πάρουσι καὶ ἔξω, ὑπόταν ἢ παρακαταθήκη δὲν ἤθελεν εἶσθαι εἰς διακμαντικά.

Στράτευμα ἐτοιμασμένον κειροφυλακτεῖ νὰ φερθῆ ἐναντίον σου, Κύριε, συνθεμένον ἀπὸ τοὺς νεοερχομένους εὐφρεῖς, ὡς τοὺς ὀνομάζεις, τοὺς ὁποίους καὶ ἀσάτους ἀπετύλμησες νὰ εἰπῆς, (ὡς νὰ ἐκέρδιον τίποτε οἱ ἄλλοι, οἱ ὅποιοι φαντάζονται ὅτι ἔχουσι σταθερότητα εἰς τὰ θερμοκαμμένα κεφάλια των,) συνθεμένον ἀκίμη τὸ στράτευμα τούτο καὶ ἀπὸ τοὺς ἀρχιλιπάρους, διὰ τὴν ὁποίαν κατὰ κρίσιν ἔκαμες μάλιστα εἰς τὰ συστατικὰ των, καὶ τὸ χειρότερον, ἀπὸ τοὺς ὠτακουστὰς, οἱ ὅποιοι ἀπὸ ὑπέροχον τῶν κούτους εἰς νὰ ἐμπορέσουσι νὰ διδάχθωσι καὶ νὰ ἐφαρμύσουσι εἰς ἑτέροισι τύποις τὴν ἐντίμον ταύτην ἐπιστήμην των,

εὐρίσκουσι παρ' ἐλπίδα καὶ ἐδῶ κἀμποσὴν δυσκολίαν, μ' ὅλας τὰς παραπανιομένας των ἀναφορὰς, διὰ νὰ εἰσάξουσι τὸ σὺ σημά των, καὶ τὸ ἀνυποφορὸν ἄπ' ἕλα ἀνακαλύπτουσι, ὅτι ἀπὸ τὸν πρῶτον εἰς τὸν ὕστερον τοῦς γνωρίζουσι οἱ Ἕλληνες. Εἰς αὐτὸ βέβαια τὸ στράτευμα θὰ προστεθῆ καὶ ἕκαστον τῶν ἀρχογλυπτῶν τὸ τάγμα, οἱ ὅποιοι μὴ μόνον τὸ φύσημα των εἶναι ἀρκετοὶ νὰ σὲ σβύσουσι, καὶ μάλιστα τὴν κατ' ὄν κειρὸν μανθάνουσι, ὅτι θὰ τοὺς ὀλιγοστεύσει ἢ Κυβερνήσις ἐντὼ αὐτοὶ ἢ τοιμάζοντο νὰ δώσουσι στέδιον καὶ νὰ παραστήσουσι εἰς τὴν Κυβερνήσιν τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ χειροτονηθῶσι Διοικηταὶ καὶ Ἀστυνόμοι καὶ διὰ τὰς Νήσους, Ἰκαρίαν, Αντίπορον, Δεσποτικά, Γιούρα, Σκαντζούρα καὶ Κεραπαναγιά καθὼς κατῆρθεσαν πρὸ ὑλίγου νὰ χειροτονηθῆ διὰ τὴν Κίμειλον. Τόσον δυνατὸν στράτευμα ἂν πεσῆ ἀναντίον σου ἢ τί θὰ γένεις Κύριε Πατριάρχτα;

Νὰ μὴν ἐντραπήσῃς πρὸς τοὺς τοὺς Φαρσωνίτας, τοὺς τιμίους ἐκεῖνους ἀνθρώπους, οἱ ὅποιοι εὐρήκαν πόνον ζωῆς εἰς τὰς λήξεις [λότους] καὶ τέλος πάντων νὰ μὴν σεβασθῆς καὶ τοὺς παρασημασμένους Πρίγγας, καὶ συνάρχοντας των, καλὸν τυχεῖ! φωταῖς ἔερνοῦν ἐναντίον σου διὰ τὴν ἀνυπόφορον εἰς αὐτοὺς τοιαύτην αὐθάδειάν σου. ἢ τουλάχιστον δὲν κἀμνεῖς καὶ ἐξαίρεσεις ἢ μήπως δὲν εὐρίσκειται καὶ κάμεις ἀπ' αὐτοὺς φρόνιμος ἄνθρωπος, πραγματικῶς ἐχθρὸς τῆς ἀνισότητος καὶ τῆς πολυτελείας, καὶ ἐπομένως χρηστὸς πολίτης, μὴν ὑποφέρων οὔτε ἀπ' αὐτοὺς τοὺς δικαίους του νὰ ἀκούσῃ τὸ μακαρίτικον ἐκεῖνο ὄνομα τῆς ποτὲ ἀρχοντείας του, ἢ φίλε! μὴ τὴν κεφαλὴν τὴν ἐδικήν σου δὲν προχωροῦν οἱ ἄνθρωποι, εἰς τοῦτον τὸν Κόσμον. Οἱ ἄνθρωποι φροντίζουν πᾶς νὰ γίνωνται ἀγαπῆτοι, κομποὶ, εὐάρεστοι κ. λ. π. καὶ ἔτι διὰ τῆς ιδιοτροπίας των νὰ καταντοῦν νὰ γίνωνται ἐχθροὶ καὶ δυσάρεστοι εἰς τὸν Κόσμον. Διὰ νὰ ζῆσῃ τις εἰς τὸν Κόσμον τοῦτον πρέπει νὰ ἐξεύρῃ καὶ νὰ τὸν πολιτεύεται, πρέπει μάλιστα νὰ ἐξεύρῃ νὰ πολιτεύεται τοὺς μεγάλους ὑπουργοὺς, καὶ νὰ ἀρμενίξῃ εἰς τὰ νερά των, ἂν θέλῃ νὰ συστήνεται ὑποῦ ἀνήκει, διὰ νὰ λάβῃ ὑπουργήματα, νὰ λαμβάνῃ μισθοὺς ἀπὸ τὸ τασιον τυχηρὰ ἀπὸ αὐτὸ τὸ ὑπουργήματα, καὶ κἀμποσα εἰς τὸν κῆρ-

5
φον ἀπὸ τοῦ λογαριασμοῦ τῶν ἑκτακτῶν ἐξόδων οἱ ἴποιοι πα-
λάκις ἀμβλύουσι καὶ αὐτὴν τὴν μεγάλην δευδέρκειαν τῆς ἐπι-
τροπῆς τῆς Οἰκονομίας μας. Εἶμαι Ἀγγλὸν δὲν δύναμι βέβαια
ἐγὼ νὰ διδάξω τὸ τόσον παχυλὸν καὶ βεβύατον σκότος, τὸ ὅποιον
κατέχει τὰ ἐδῶ ἀνθρωπινὰ πράγματα· τὸ τοιοῦτον εἶναι
ἔργον λαμπρῶν καὶ πολυχρονίων φάτων, ἔργον καθαρῶν
ἡμερῶν, ἔργον εἰς ἓνα λόγον, αὐτοῦ τοῦ Ἡλίου· ὕδεν καὶ
βιάζομαι νὰ σὲ εἰπῶ Κύριε Πατριάρχῃ, ὅτι ἐγὼ, ἔχω καὶ ἄλ-
λας ἐασχολήσεις, εἰς τὴν φιλολογίαν, ἐπιστήμας, τέχνας, γε-
ωργίαν, ἐμπορίον, καὶ εἰς τὴν Ἡθικὴν φιλοσοφίαν τὴν λεγο-
μένην τέχνην τοῦ βίου, πλὴν αὐτὴ θέλει καὶ ἄλλην τέχνην·
καὶ διὰ τοῦτο δὲν θὰ δεχθῶ εἰς τὸ φύλλον μου τοῦτο ἴσως
καὶ εἰς τὸ ἄλλο παρατηρήσεις σου, καὶ μάλιστα χρεώστῳ
νὰ σὲ προειδοποιήσω, ὅτι δὲν θὰ ὑποπέρω αὐτογράφως παρατηρή-
σεις [ἂν καὶ τῶρα ἄρχισες νὰ συμβουλευής] διὰ τὴν διαγωγὴν
τῶν πολιτικῶν μας ὑπουργῶν, τὰ ἐδῶ νοσοκομεία, διὰ τὰ
διάφορα τῶν Ἰατρῶν μας σου ἤμακα, τὴν καλὴν εὐταξίαν τοῦ
κλήρου, τὴν εὐθύτητα τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἐπιτρόπων κ. λ. π. τὰ
ἔποια βέβαια καὶ οὐ ἐθεώρησες μεγάλης προσχῆς ἄξια, ὕδεν
καὶ τὰ ἀποσιωπῆς εἰς τῶρα.

Εἰς τὴν Πόλιν Λυδῶν εὐρίσκειται ἓν τρικέφαλον παιδίον
εἰς τὸ οἶκμα τοῦ Κυρίου Μέλου, κρασιπώλου. Ἐγεννήθη
δὲ ἀπὸ ἓν ἀνδρῶν ὑπὸ τὸ ὄνομα Βρετῶν. Τὸ φαινόμενο
τοῦτο εἶναι ἄξιον περιεργείας, καὶ θέλει χορηγήσει
ἀνακριβῶς παρατηρήσεις πολλὰ ὠφελίμου εἰς τοῦ
ἱατροῦ σοφοῦς κ. λ. π.

Ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ Ταχυδρόμου

Ἐπειδὴ ἡ Ξανθίπη ἡ γυναῖκα τοῦ Σακράτους δὲν ἤθελε
νὰ φορεσῇ τὸ φέρεμα τοῦ ἀνδρός της καὶ νὰ εὐγῇ μὲ τοῦ
ἕξω εἰς τὴν περίπατον, τὴν εἶπεν ὁ Σακράτης, ἴβλεπε
λοιπὸν γυναῖκα μου, ὅτι δὲν εὐγαίνεις εἰς τὸν περίπατον
διὰ νὰ ἰδῆς τὸν Κόσμον, ἀλλὰ εὐγαίνεις διὰ νὰ σὲ ἰδῇ
Κόσμος;

Τιμάται κατ' ἔτος Φ. 25. καθ' ἑξάμηνον Φ. 1

ΕΚ ΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ Ε. ΑΝΤΩΝΙΑΔΟΣ